

Sygn. akt I C 1403/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko R. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej R. G. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 2.471,82 zł (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt jeden 82/100) z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 10 % w stosunku rocznym za okres od dnia 13 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddała powództwo;

III zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1017,00 zł (tysiąc siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zastępstwa procesowego;

IV wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 1403/17 upr

UZASADNIENIE

Powód P. (...) we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 2.471,82 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

Pozew powoda wpłynął do tutejszego Sądu w dniu 13 kwietnia 2017r. (k. 2).

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki. Powód na podstawie umowy cesji przejął od wierzyciela pierwotnego wierzytelność wobec pozwanej. Następnie zawarł z pozwaną ugodę na podstawie której ta zobowiązała się do spłaty zadłużenie. Nie wywiązała się jednak z przyjętego na siebie zobowiązania, wskutek czego powód wypowiedział ugodę i wezwał pozwaną do zapłaty.

Pozwana R. G. nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie stawiła się także na rozprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 kwietnia 2016r. powód oraz pozwana zawarli ugodę pozasądową, na mocy której pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia w wysokości 2.410,48 zł, w tym kwotę 107,08 zł tytułem odsetek umownych naliczanych zgodnie

ze stopą oprocentowania wynoszącą 10 % w stosunku rocznym. Zadłużenie wynikało z uprzednio zawartej z (...) S.A. umowy pożyczki. Powód zaś nabył przedmiotową wierzytelność od pierwotnego wierzyciela. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie w ugodzie zobowiązania, wskutek czego powód wypowiedział ugodę i wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 2.437,45 zł, w tym kwoty 343,19 zł tytułem odsetek umownych.

(dowód: ugoda k. 17-20; wypowiedzenie ugody – k. 21, cesja – k. 26-37, wezwanie do zapłaty – k. 39).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w nieznaczej części, tj. w zakresie żądania zapłaty odsetek maksymalnych. Zgodnie bowiem z treścią zawartej pomiędzy stronami ugody, strony umówiły się co do zapłaty odsetek umownych w wysokości 10 % w stosunku rocznym, a zatem żądanie odsetek wyższych było nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 339 §1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu przedłożone przez powoda dokumenty, w tym w szczególności załączona do pozwu kopia ugody podpisanej przez pozwaną i uwierzytelniona przez występującego w sprawie pełnomocnika dostatecznie uzasadniała przekonanie o istnieniu po stronie powoda wymagalnej wierzytelności. Podpisana przez pozwaną ugoda, jakkolwiek następnie wypowiedziana (choć powód nie przedłożył dowodu doręczenia wypowiedzenia) stanowiła właściwe uznanie długu.

Jak wskazano na wstępie, powód nie mógł się domagać zasądzenia odsetek maksymalnych, skoro wiążąca go z pozwaną umowa przewidywała odsetki niższe (10 % w skali roku). Z tych przyczyn, powództwo na zasadzie art. 481 § 2 i 2¹ k.c. należało orzec jak w pkt. I i II wyroku.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c. W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Ponieważ roszczenie powoda zostało oddalone jedynie w niewielkim stopniu w zakresie żądania odsetek maksymalnych od dochodzonej pozwem kwoty, należało na jego rzecz zasądzić koszty procesu w pełnej wysokości, o czym orzeczono jak w pkt. III wyroku. Powód poniósł koszty w postaci opłaty od pozwu (100 zł) oraz koszty ustanowienia pełnomocnika (917 zł), co powodowało konieczność zasądzenia w sumie kwoty 1017 zł.

W pkt. IV wyroku orzeczono o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 § 1 pkt. 3 k.p.c.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz